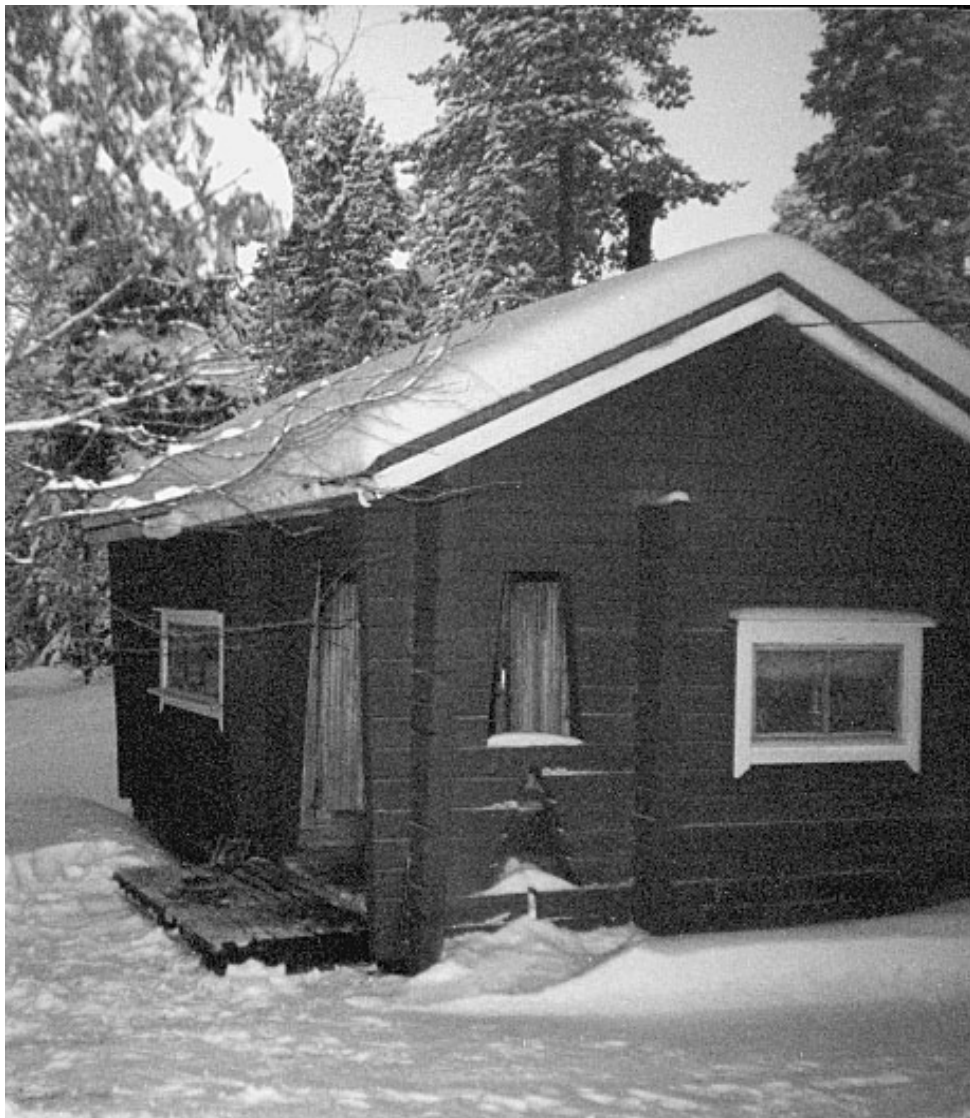

ÄLLIKKA

Partiolippukunta Kalevan Karhut

nro 4/02

ÄLLIKKÄ

-LIPPUKUNTALEHTI-

32. vuosikerta

JULKAISLJA

Partiolippukunta Kalevan Karhut

<http://www.lpk.partio.fi/hp/kaka>

Kalevan Karhuttoimisto

Väinöläinkatu 26, 33500 Tampere

puh. (03) 255 3474

Avoimna tiistaisin klo 18-19

Lippukunnan tilinumero:

Merita 150950-9384

Meille saa antaa rahaa ihan vapaasti...

PAINOPAIKKA

Tampereen ev.lut.srk / monistus

Painos 150

Ä-TOIMITUS

Päätoimittaja

Juha Pietilä

Lemminkäisenkatu 040-7267030
10 A 14 03-2558676
33540 Tampere *monty@sgic.fi*

Toimittajat

Timo Bredenberg, Maria Kivinen, Kari
Vili Nissinen, Stasi Koivuluoto, Kirsti
Muhametshin, Nurminen
Johannes Nieminen,

Mikko Lamminpää,

Lauri Wirta

Taitto

Juha Pietilä

TÄSSÄ NUMEROSSA

Ä-tervehdys	3
Epäkaupallisia tiedotteita	4
Ylläs kutsuu	5
Purjehdus- / melontaretki Teiskossa	6
Metsään!	9
1. luokan suoritusvaellus	12
Ursulakisa	13
Retki Saukkolan pihaan	14
Karhunpenturetki	15
PPO-reissu	16
Luosu - helmi tunturien juurella	17
Ällikällä lyöty	20
Silppusäkki	21
Virkailijat	22
Kokousajat	23

A-TERVEHDYS

Vuosi on edennyt siihen vaiheeseen että lumi on jo maassa. Ei sitä paljon ole, mutta Aamulehden mukaan hiihtämääinkin jo pääsee. Henkilökohtaisesti odotan lunta kyllä vielä joitakin kymmeniä senttejä lisää ennen kuin lähdän Saarijärven salomaille suksimaan. Vielä taitavat varvut raapia suksenpohjia. Tätä kirjoittaessani lunta tuleeikin mukavan rauhalliseen tahtiin.

Lumi tuo pimeään syksyn jälkeen luontoon valoa rutkasti lisää. En tiedä montaa tilannetta, jossa olisi hienompi tunnelma kuin nuotiolla kuutamoisena talvivyönä pakkasen paukkuessa männyn rungoissa.

Nuotiolle ja hiihtämään pääsee myös Tampereen Partiolaisten Napa-talvileirillä hiihtolomalla sekä tietysti pääsiäisenä Luosussa. (Jos et ole vielä ilmoittautunut ensiksi mainittuun, ohjeet löytyvät Hämeen Viestin numerosta 4/02.) Allekirjoittaneella matkan järjestäjän ominaisuudessa taitavat pääsiäisen hiihdot jäädä hieman viime talvia vähemmälle.

Asiasta kolmanteentoista.

Lippukunnan syyskokous pidettiin viime sunnuntaina (tai lehden postiluukusta tipahtaesaa todennäköisesti toissa sunnuntaina) ja uudet virkailijat aloittelevat tehtäviensä hoitamista. Ainakin uusi eräpoikaosaston johtaja Timo Bee näkyy päässeen vauhtiin kadehdittavan nopeasti.

Päivitetty virkailija luettelo löytyy tuttuun tapaan lehden loppupäästä. Virkailijoihin ei tosin tullut monia muutoksia, mutta hallitus meni pitkälti uusiksi; vanhasta hallituksesta jäljelle jäivät lippukunnanjohtaja Mikko Pihlajamäki, lpkj:n apulainen Antto Hautamäki sekä allekirjoittanut. Uusia jäseniä ovat Maria Kivinen, Mikko Lamminpää ja Timo Bredenberg.

Luistavia suksia kaikille toivoo **Juhis**.

ÄLLIKÄ

Epäkaupallisia tiedotteita

Kalevan Karhujen **äitikerhon joulumyyjäiset**

sunnuntaina 15.12. klo 12 - 15

Hämeenkatu 9 (Teatteri 2000) aula.

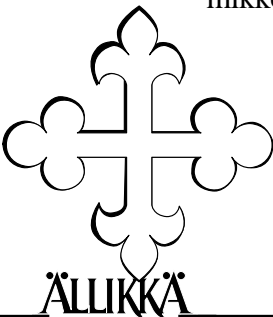
TERVETULOA!

Kasukka-PT kisataan 31.1.-2.2. Aitolahden vanhan pappilan maastossa. Karhuilla on voitto viime talvelta puolustettavana joten paikalle siis.

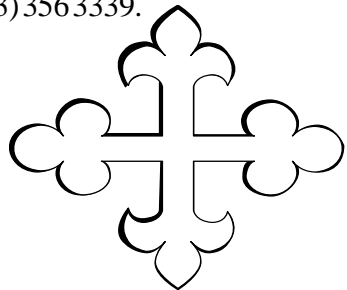
Finnish American Scout Exchange IV

Ensi kesän USA:n ja Kanadan matkalle on ilmoittautunut jo lähes täysi retkikunta. Viiden karhun lisäksi kolme kasua on lähdössä tutustumaan amerikkalaiseen partiotoimintaan, melomaan, vaeltamaan ja shoppailemaan. Ryhmän maksimikoko on yhdeksän henkeä, joten vielä mahtuu mukaan, ainakin jonotuspaikoille. Lähtijöiden tulee olla 14 vuotta täyttäneitä ennen matkan alkua.

Reissuun lähdetään 12. heinäkuuta ja takaisin tullaan 1. elokuuta. Matkan hinta on 1200 euroa, josta 200e tulee maksaa ilmoittautumisen yhteydessä 30.11.2002 mennessä. Lisätietoja Ällikkä 3/02 ja mikko.lamminpaa@sci.fi, (03) 356 3339.

ÄLLIKKÄ

Ylläs kutsuu

jälleen pääsiäisenä 2003 kaikkia aikaisemmin käyneitä sekä uusia vierailijoita. Kalevan Karhujen Ylläs-toimikunta järjestää perinteisen hiihto-/laskettelu-reissun Luosun metsätyökämpälle 16.-22.4.2003.

Retken hinta on lippukuntalaisilta 150• ja muilta 170•.

Paikan varaus retkelle varmistuu maksamalla osallistumismaksu tilille: **Mikko Pihlajamäki Nordea 114850-185892**

Maksutietoihin osallistujan nimi, osoite ja puhelinnumero. Ilmoittautumisen yhteydessä mainitaan myös mahdolliset eritysruokavaliot.

Majoituspaikkana on siis jo kesäleirillä tutuksi tullut Luosun kämppä, joka tarjoaa viiskymmentäluvun pihapiirin ja mukavuudet.

Löytöpalkkio on voimassa edellisvuosien tapaan. Sinä joka olet osallistunut retkellemme aikaisemminkin, kun etsit uuden ilmoittautuessaan nimesi ilmoittavan osallistujan, saat retkellä palautusta 10•. Lisäksi jos olet lähdössä esim. vaeltamaan tai olet muuten poissa muonavahvuudesta, saat alennusta 7•/vrk, kunhan ilmoitat tämän etukäteen.

**Lähtö Tampereelta keskiviikkona 16.4. kello 18 kololta
Ilmarinkatu 37. Tule ajoissa!**

Saapuminen Tampereelle tiistaina 22.4. kello 06 mennessä.

Tiedustelut **Juhis**
Puh.: 040-7267030
Email: monty@sgic.fi

Mikko
Puh. 040-7210232
Email: mikko.pihlajamaki@tut.fi

ÄLLIKÄ

Seikkailukertomus: "Tuhannen ja yhden yrjön tarina"

Eli

Purjehdus- / melontaretki Teiskossa 13 – 15.9.2002.

Perjantaina 13.9. kuluva vuotta, huomasin rinkanpakkausaikani käyvän vähiin. Niinpä pakkasin rikkani täyteen, vaikka retkitiedotteessa mainittiin, ettei mielellään rinkkoja otettaisi rinkkoja mukaan. Olimme sopineet Mikon kanssa, että hän tulisi hakemaan minut taloni edestä kello 16.30, joten siirryin valmis retkivarustepakkaus selässäni taloni pihaan. Pian Mikon perheen punainen auto ajoi pihaani, josta nousin sen kyytiin. Kuskina toimi Mikon isä ja muuten niin rattoisaa matkaa häiritsi Mikon rasittava Juha pikkuveli, joka oli ängennyt mukaan.

Saavuimme ajoissa perille. Muut eivät olleet vielä saapuneet, lukuun ottamatta itse venettä. Katselimme kauniille ja rauhalliselle, mutta kaksinaamaiselle Näsinselälle. Kaksinaamaisuutta sain itse seuraavana päivänä todistaa.

Pian saapui myös autollaan kipparimme Kake sekä Juhis. Kake lähti noutamaan Hervannasta lisää kanootteja ja Pihlistä, jolla aikaa minä, Mikko ja Juhis laitoimme uljasta Ursula –venettämme lähtökuntoon.

Myös Erkki –Villen ja Riston piti lähteä mukaan tuolle jännittävälle matkalle. Kaken ja Pihliksen saavuttua soitettiin Ristolle ja kysyttiin oliko hän lähdössä mukaan ja hän kertoi lähtevänsä tervehtimään sukulaisiaan, joten hän ei siis lähtenyt mukaan. Soitto Evelle sai aikaan Evelle niin yleisen ”en tuu mukaan” -kohtauksen, jonka jälkeen laitoimme kanoottit peräämme hinaukseen ja aloitimme matkan kohti Taulasaloa.

Matka Taulasaloon sujui mukavasti ja ilman sen suurempia konflikteja muihin laivoihin. Kaunis selkä oli rauhallinen, vain pieniä tuu-

ÄLLIKKÄ

lenpuuskia välillä. Ilta hämärsi jo, kun saavuimme ensimmäiselle yöpymispaikalle. Ankkuroimme veneen ja menimme mantereelle nauttimaan iltapalaa. Teimme nuotion, jonka loimussa paistoimme makkaroita ja lihapiirakoita. Tunnelma oli sanoin kuvaamaton.

Tähtitaivas ja kaukana loistavat valot ohjasivat meitä, kun lähdimme pienelle melonta retkelle. Meloimme kaislikon läpi lahden suulle, jonka rantaa pitkin lähdimme kulkemaan. Jonkin aikaa melottuamme päätimme kääntyä takaisin. Joten palasimme samaa reittiä pitkin, mitä olimme tulleet, laivalle.

Keskellä yötä heräsin siihen, että vene liikkui. Nousin ylös ja huomasin Kaken ohjaavan venettä muualle. Alus pyöri ympäri ja liikkui eteenpäin. Lopulta en tiennyt enää, että missä olimme. Lopulta vene ankkuroitiin yönten kannalta rauhallisempaan paikkaan.

Kirpsakka tuuli herätti minut seuraavana aamuna. Pukeuduin ja nousin kannelle. Siellä valmistin aamiaista. Mikko sai ison hauen virvelillään. Jossain vaiheessa aamua, muuan Tampereen pursiseuran jäsen tuli soutuveneellä luoksemme ja kutsui meidät pursiseuran kämpälle saunomaan. Otimme kutsun ilolla vastaan. Aamiaisen jälkeen lähdimme kohti lauuntain melontaosuuden alkupäätä. Kun saavuimme turvallisesta paikasta hiukan tuulisempaan ja aallokkoisempaan paikkaan, niin alkoi matka, johon tarinan nimikin jo viittaa. Matka oli yhtä ylösalas menoa sisällä istuessani oloni alkoi tuntua kummalliselta. Lopulta minusta tuntui siltä, että jokin olento sisässäni halusi ulos. Työsi pääni ylös kansiluukusta ja oksensin ylilaidan. seuraavat muutamat minuutit olivat kuin suoraan Scary Movie 2 alusta, josta olisi saanut loistavaa dokmaelokuvan materiaalia. Olotilani rauhoittui, kun pääsin istumaan ylös raittiiseen ilmaan.

Tuskallisen kokemuksen jälkeen saavuimme lähtöpaikalle. Siellä nautimme maittavaa jauheliharuokaa. Sen jälkeen laitoimme ruokatarvikkeet laivaan, otimme kanootti ja lähdimme suuntana Kirkkojärven melontareitti. Samaan kanoottiin kanssani tulivat Mikko ja Pihlis. Alkoi matka läpi Teiskon järvien ja jokien. Meloimme useiden järvien läpi kohti kapenevaa jokea, jonne matkamme päättyi. Siellä etsimme sopivan paikan ja teimme sinne nuotion, jossa paistoimme makkaraa. Maittavat makkarat syötyämme, aloitimme matkan kohti lähtöpaikkaa. Paluu matkalle pelasimme niin rakasta ja mukavaa ”onkse”-peliä, joka oli tuttu kesäleiriltä.

Perille päästyämme päätimme lähteä kohti pursiseuran majaa, mutta sää ei ollut yhtä mieltä kanssamme. Pimeys laskeutui ja vesi tyrskysi uhkaavasti ympärillämme. Onneksi meillä oli myötätuuli matkassa. Tuuli riuhoi purttamme puolelta toiselle. Lopulta päätimme, että jäämme rauhalliseen paikkaan yöksi ja menemme vasta seuraavana päivänä pursiseuran majalle. Rantautumista haittasi lievästi moottorin katkennut sokkatappi.

Löysimme mukavan ja rauhallisen paikan, jonne leiriydyimme. Rantauduimme saarelle, josta näkyi rakkaan kotikaupunkimme Tampereen valot. Paistoimme saarella Mikon saaman suuren hauen ja söimme sen. Maittavan hauen jälkeen menimme nukkumaan.

Seuraavana aamuna valmistimme saarella aamiaisen. Sen jälkeen päätimme lähteä meloen käymään Taulasalossa, jossa olimme havainneet tulomatkalla teltan. Menimme katsomaan teltaa ja totesimme sen autioksi lukuun ottamatta siellä olevaa makuupussia ja tyhjiä kokispulloja. Sen jälkeen menimme pursiseuran majalle, missä meitä jo odoteltiinkin. Pariskunta, joka oli lomailemassa majalla, lämmitti meille saunan ja tarjoili meille maittavaa pikkupurtavaa.

Saunoessamme pohdimme edellispäivän tapahtumia. Veneestämme oli hajonnut purjeen alareunan kiristintalja puomin sisältä. Veneen korjattuamme, aloitimme matkan kohti Tamperetta. Kake otti Juhiksesta perinteisiä Juhis katsoo maisemaa -kuvia. Matkan rattoisuutta piristimme ”onks se” -pelillä.

Perillä Tampereella olimme aikataulusta jäljessä, jonka syystä vanhempamme olivat hitusen huolissaan.

Vili Nissinen, Nässyn kaksinaamaisuuden kokenut vartionjohtaja.

Jälkikirjoitus: Tarinassa ei loukattu eikä satutettu ketään. Kaikki henkilöt ja paikat ovat todellisia.

ÄLLIKÄ

Metsään!

21.9.2002

Esipuhe: Mikäli mieltäsi on usein askarruttanut seuraavat kysymykset tai vaikkapa yksi niistä, kannattaa lukea tämä tarina. Eli: Millaista on täydellinen laiskuus, miten nälänhätä poistetaan maailmasta ja mikä on elämän tarkoitus? Kertomuksen seassa on pieniä tarinoita, joista saat vastaukset näihin universumin perimmäisiin kysymyksiin, joita kaikki älylliset olennot alkuräjähdyksestä tai sotkan munan särkymisestä alkaen, ovat pohtineet. Tämä lyhyestä selostuksesta lähtenyt kertomus, purskahti valloilleen kuin ulpukan kukka lämpimänä kesäisenä aamuna. Se venyi ja venyi kuin purukumi kengänpohjassa, se paisui ja paisui kuin pullapoika uunissa ja lopulta siitä tuli valmis viiden kilotavun tekstitiedosto, joka välähti kerta toisensa jälkeen tajuntaani kuin kameran salamavalo sysipimeässä huoneessa. Lue ja kärsi!

Perjantai 20.9

Denmark. Heräsin aamulla kännykkäni herätyskellon soittoon. Puin päälleni, söin aamiaista, jonka jälkeen lähdin kävelemään koululle päin. Ulkona syksyinen ilma ja siitä johtuva lehtien elon kaaren kääntyminen kohti kuoloa, oli tuonut kostean lima mähnän tienpintaan, jonka aistin kenkieni tarrautuessa kadun kylmään surunsekaiseen asfalttiin. Saavuttuani koululle riisuin takkini, laskin sen naulakkoon ja siirryin portaita kivuten toiseen kerrokseen, jossa oli alkava Englannin YO-kirjoitukset. Saliin ei saa viedä mitään esinettä, jossa on tekstiä englanniksi. Revittyämme viimeisetkin englanninkieliset sanat joka juomapullosta ja viilattuamme kynistämme kaiken englannin kieltä muistuttavan siirryimme kirjoitussaliin. Istuuduttuani kuusituntiseen piinapenkkin huomasin viivotimessani lukevan Denmark. Tästä farssista voimmekin siirtyä yhdeksällä tunnilla eteenpäin...

Lähtö. Olimme kokoontuneet kololle, nimittäin minä Risto ja Joonas. Ihmeteltyämme narukerän mystistä katoamista lähdimme ajelemaan kohti Saarijärveä. Perillä parkkipaikalla siirsimme tavarat veneeseen, jonka jälkeen unohdimme odottaa Juhista, joka soittelikin iloissaan jotakuinkin siinä vaiheessa kun olimme soutaneet puoleenväliin järveä. Onneksi paikalle tupsahtanut Vili jaksoi kuitenkin lähteä hakemaan kaveria hädästä. Rantauduttuamme hengenvaarallisesti Saarijärven satamaan ryhdyimme yhteistuumin rakentamaan kulissinomaista leiripaikkaa. Saatuaamme pystyyn ympyrän mallisen laavun purimme sen ja pystytimme sen kunnes se näytti lähes suorakulmiolta.

Metrotukku pelastaa maailman. Sitten löysimme ratkaisun erääseen maapallomme suurimmista vitsauksista, nälänhätään. Tutkiessamme nakkipakettia huomasimme sen hinnan yhtä kilogrammaa kohden olevan yhden sentin. Tämä tarkoittaa siis sitä, että yhdellä eurolla saa sata kiloa nakkeja. Hinnassa ei ollut virhettä eikä nakkien päiväys-

ÄLLIKÄ

kään ollut vanhentunut. Tässä vaiheessa ihmettelin miksi ihmeessä maailmassa nähdään nälkää. Joonas kiteyttikin oivasti maailman nälänhädän ratkeavan sillä, että jokaiseen kehitysmaahan perustetaan Metrotukku.

Ennen nukkumaan menoa lauloimme vielä Sandyn jonka oikeaoppiset sanat menevät näin:

Asuu majassansa Sandy
joki rotkoon vie
Hänen miehensä on Andy
joki rotkoon vie
Heidän poikansa on Randy
joki rotkoon vie
Tyttären nimi on Mandy
joki rotkoon vie

Heillä on myöskin perhe bändi
joki rotkoon vie
Basistina toimii Andy
joki rotkoon vie
Lempi juomansa on grandy
joki rotkoon vie
Kirveenänsä Fiskars Handy
joki rotkoon vie ...

Lauantai 21.9

Platon ja käsitys täydellisestä laiskuudesta. Juhis taisi herätä ensimmäisenä, lukuunottamatta tuskallisia yöllisiä pyrähdyksiä laavun sisällä ja ulkopuolella, toteamaan kylmyyden, joka oli maan vallannut. Ja nyt tarinassa seuraakin ihmeellinen kertomus siitä, kuinka ihminen on selvinnyt kautta aikojen erään juuri hänelle tyypillisen ominaisuutensa ansiosta, kyse on laiskuudesta. Juhis nimittäin onnistui, nousematta makuupussista k e r t a a k a n, syyttämään nuotion ja keittämään kahvit. Olettaen että maailmassa on ns. ideamaailma, jossa on jokaisen maailman asian ja tapahtuman täydellinen versio, niin tämä Juhiksen teko varmasti täytti kaikki ideamaailman laiskuu-den piirteet. Hienoa.

Tämän tapauksen jälkeen seurasi poikien välinen kilpailu siitä kuka olisi pisimpään makuupussissa. Kilpailun voitti Juhis, Erkki-Ville jäi niukasti kakkoseksi. Sitten olikin jo miltei kiire, ellei peräti sängen kiire pystyttämään kaikki mahdolliset leirirakennelmat, joita olimme luvanneet joskus jossain kokouksessa pystyttää. Niinpä saimme kädet veressä kyhättyä suoranaisten Saarijärven Baabelin tornin, rinkkatelineen. Kun olimme ihailleet teostamme ja keksineet sille erään toisenkin käyttötarkoituksen, ryhdyimme laittamaan aamiaista.

Vierailijat saapuvat. Sitten alkoikin maisemiin ilmestyä muita ihmisiä, joiden mukana uljaaissa gore-tex kengissään saapui myös lippukuntamme suroranainen tukipilari ja kannatinkivi Mikko Pihlajamäki. Vaihdetuani muutaman katkeran sanan hänen kengistään, ryhdyimme nostamaan lippua.

Kun lippu oli saatu puolitankoon, ohjattiin kaikki vanhemmat ja lapset katsomaan minun ja Riston pakkaus ja varuste showta. Kun olimme mahdollisimman sekavasti esitelleet tavarat, siirryimme suorittamaan erilaisia tehtäväpisteitä. Minulla, Erkki-Villellä ja Ristolla oli vahdittavana rasti, jossa rakenneltiin puupalikoista pieni partiofiguuri. Harmis-

tukseksi ainakaan oma hahmoni ei kestänyt leikkieni nivelille aiheuttamaa räsitusta ja niinpä sain todeta pian leluni raajojen olevan irti.

Kun viimeisetkin hahmot olivat kasassa siirtyivät vierailijat valmistamaan trangioilla nakkikeittoa. Minä puolestani valmistin nuotiolla pasta-aterian, joka oli lojunut rinkasani noin puoli vuotta. Se oli hyvää. Jotkut innokkaimmat menivät vielä lämpimään kosteaan koppiin, jossa heitettiin vettä kuumille kiville.

Postmoderni lähtö. Yleensä en pidä siitä, että jokaisen reissukertomuksen lopussa on selostettuna palaaminen kotiin ja kuinka oli kivaa tms. Teen nyt kuitenkin poikkeuksen sillä poikkeuksella että kerron tapahtumat väärinpäin:

helputuksesta. huokaisin sisään kotiovesta Päästyäni kertaa. tälläkin oli niin ja olo tyhmä jotensakin aina on kotiin, reissuvarustuksessa täydessä Kävellessä kotia. kohti kera hyvästien lähdin josta pihassa, kolon kuitenkin olimme Vihdoin pariin. lämmityksen sähköisen ulkoilmasta viileästä syksyisestä tulee kun aina, kuten väsyttävä jokseenkin oli Ajomatka haki. autolla meidät isä Erkki-Villen josta, parkkipaikkaa kohti jälleen kävelemään lähdimme ja tavarat pakkasimme aika, lähdön olikin Sitten

Taisin unohtaa kertoa tarinassani elämän tarkoituksen mutta se onkin sivuseikka. Mitäpä mitäänsanomaton ihmismieli lopulta tuolla tiedolla tekisikään.

Raikkain terv. **Timo** “Thomas Häli” **Bee**

Ps. Lipun nostaminen puolitankoon ei johtunut kuolemantapauksesta, vaan inhimillisestä erehdyksestä.

1. luokan suoritusvaellus

Lähtö oli klo 18:00 perjantaina bussi nro. 28 päättäriltä, jossa kaikille I-luokan suorittajille annettiin kirjalliset kokeet. Kiperiä kysymyksiä noin varttitunnin pohdittuamme kyydittiin ensimmäinen vartio Lauri, Visa ja Stas Viitapohjaan mistä oli määrä kävellä Palvajärvelle.

Mikko ja Vili päästettiin vapaaksi reilun puolen tunnin päästä ensimmäisten jälkeen, Kuitenkin he saivat ensimmäiset kiinni jo Palvajärvellä, jonne jätimme rinkat. Seuraavaksi meidän täytyi pimeään aikaan etsiä metsästä Koirajärven laidalta viikonlopun elantomme, joka roikkui muovipussissa puun oksalla. Tämän tehtyämme palasimme Palvajärvelle, missä meidän oli tarkoitus yöpyä. Pystyitimme ET:t ja nautimme metsän antimista. Pääsimme nukkumaan puolelta öin Pihliksen tarkastettua tilanteen.

Seuraavana aamuna oli kirpeä herätys puoli kuusi. Tarkoituksena oli lähteä viimeistään klo 7 - tosin ei se ihan niin mennyt. Unisina söimme jotain, purimme ET:t ja lähdimme kohti Kivisalmea.

Päivän aikana matkalla täytyi kerätä 5 erilaista marjaa Mini-Grip-pusseihin. Salmi oli tarkoitus ylittää rinkelautalla, mikä tapahtui melko hyvällä menestyksellä. Sen toisella puolella odotti Juhis kera liputuspäivä-palapelin, joka ei mennyt ollenkaan liian hyvin.

Seuraava kohde oli Haukijärvi, Timon rasti. Siellä teimme ruokaa ja taulukehykset (2 lohenpyrstöliitosta ja 2 tappiliitosta) 45 min aikarajalla. Viimeisellä, Joonaksen ja Ollin rastilla oli ensiapua ja koe kierrätyksestä. Pian kumminkin pääsimme taas matkaan, tällä kertaa kohti maalia Saarijärvellä.

Kämpällä tarkistimme Pihliksen kanssa kokeet ja kaiken tuon jälkeen jäi vielä reilu puolitoista tuntia vapaa-aikaa. Saunoimme, söimme ja seitsemän maissa olimmekin jo päässeet takaisin Sorilaan 28:n päättärille.

Late

ÄLLIKKÄ

Ursulakisa 15.10.

Tiistaina ennen syyslomaa karhupennut kokoontuivat jokavuotiseen Ursulakisaan, jossa tiedot ja taidot punnittiin.

Kisan aluksi tuli tehdä oikeaoppinen merimies- eli reivisolmu, jonka lippukunnanjohtaja Pihlajamäki tarkisti. Kun solmut oli saatu oikein tehdyksi, opetti lpkj Pihlajamäki vielä tekemään solmun nimeltä siansorkka.

Solmujen jälkeen alkoi itse kisa, jossa karhupennut ottivat mittaa toisistaan kolmen hengen ryhmissä. Tehtävinä oli mm. heijastinten etsiminen, eläinten ja niiden jälkien sekä puiden lehtien tunnistaminen. “Vaikein tehtävä oli se, jossa piti tietää kirkon edessä olleen patsaan nimi”, arvio kisan jälkeen Tuukka. Helppoina hän piti lehtien tunnistamista, jota oli harjoiteltu koulusakin.

Puut ja lehdet tunnettiinkin hyvin samoin kuin linnut. “Eläimet tunnettiin, mutta niiden jälkiä ei”, totesi kyseistä rastia pitänyt Päve. Anagrammeina olleet eläinten nimet tuottivat vaikeuksia kaikille. Edes toimittajalle eivät avautuneet sanat apolloperhonen, helmisimpukka ja monet muut rauhoitetut eläimet joiden kirjainten järjestys oli sotkettu. Kukaan ei myöskään tiennyt että kirkon edessä oleva patsas on nimeltään Maailman synty.

Voittajaksi tiukassa kisassa selvisi ryhmä nimeltä Luppikset.

Juhis

ÄLUKKÄ

Retki Saukkolan pihaan

9.-10.11.

- 18.30 Kokoonnumme kololla ja lastaamme Juhiksen auton. Läsna Juhis, Stasi, Mikko (Kivinen), Vili, Joonas ja Risto.
- 18.45 Aloitamme vaativan vaelluksen (n. 400 m) Saukkolaan. Juhis menee autolla kamojen kanssa edeltä.
- 18.50 Pojat eksyvät, soittavat Juhikselle ja kysyvät tietä.
- 18.55 Alamme pystyttää telttaa.
- 19.05 Timo Lipponen Saukkolasta tuo meille polttopuita.
- 19.35 Sytytämme kaminan ja aloitamme makkaran paiston, shakin peluun ja rötväämisen.
- 20.20 Lääkintämies Halme käy tervehtimässä.
- 20.30 Late saapuu.
- 20.40 Jutta Järvinen käy ihmettelemässä.
- 21.00 Tiina ja Mikko Listo saapuvat paistamaan lettuja.
- 21.30 Listot Poistuvat.
- 22.00 Kake saapuu kahville ja letulle.
- 22.15 Joonas ja Stasi saavat ensimmäisen shakkiottelun valmiiksi (patti).
- 23.20 Kake poistuu
- 01.10 Olli soittaa ja kertoo etsivänsä telttaa Saukonpuistosta. Akku loppuu ennen kuin juhis ehtii kertoa, että telttaa on hiukan pohjoisemmassa.
- 02.30 Joukko ihmisiä ihmettelee telttaa.
- 04.20 Upseerioppilas Wirta käy tervehtimässä.
- 08.40 Stasi ja Risto poistuvat
- 11.40 Äitikerhon puheenjohtaja Mirjami Pietilä käy

ÄLLIKKÄ

- tervehtimässä Montyn kanssa.
- 12.10 Käymme Saukkolassa syömässä eilettuja ja eimakkaraa.
- 12.25 Maria käy tuomassa lisää hilloa.
- 12.50 Vainio käy syömässä letun ja lähtee hake-
maan perheensäkin paikalle.
- 12.50 Vainio palaa perheineen.
- 13.30 Joonas poistuu
- 14.00 Saukonmäen sähinät -
tapahtuma alkaa. Ihmi-
siä käy ihmettelemässä
telttaa sekä paistamassa
lettuja ja tikkupullaa.
- 14.35 Olli tulee vanhempinsa
kanssa paistamaan
lettuja.
- 15.10 Olli vanhempineen
poistuu.
- 15.30 Late poistuu
- 16.15 Alamme raivata nuotiota
ja telttapaikkaa
- 17.00 Olemme saaneet tavarat
ahdettua Juhiksen
autoon ja telttapaikan
siistiksi. Siirrymme
kololle.
- 17.35 Saamme kamat kuivu-
maan kololle ja pois-
tumme johtajaneuvos-
toon.

Karhunpenturetki

Aitolahden vanhassa pappilassa

25.-27.10.2002

Täällä leirillä on tosi kivaa, vaikka joskus on aika meluista. Maisemat ovat hienoja ja kauniita. Kivointa on sisätehtävät. Ulkotehtävät ovat myös kivoja. Oikeastaan kaikessa on jotain hyvää. Sää on ollut vaihteleva, mutta hieno ja ruoka on ollut ok.

Johannes

ÄLLIKÄ

PPO-reissu

Perjantaina illalla klo 18:30 joukko ihmisiä lähti autoilla Saarijärveä kohti. Kun he olivat päässeet kaikki onnellisesti Saarijärven parkkipaikalle, muutama lähti (varmaan jänistivät). Jäljelle jäivät Pihlis, Olli, Visa, Late, Elmo, Eero, Mikko ja minä (eli Stasi).

Parkkipaikalta minut laitettiin suunnistamaan Kangasjärveä kohti. Tunnin kuluttua Pihlis arveli, että Kangasjärven pitäisi olla jo lähellä, ja lähti tutkimaan ympäristöämme. Paljastui, että olimme melkein kulkeneet järven ohi. No, niin ei kuitenkaan käynyt onneksi tällä kertaa.

Kun pääsimme järven rannalle leiripaikalle, sahasimme vähän puita nuotiota varten, pystytimme majoitteet ja painuimme makuupusseihimme.

Lauantaina aamulla syötiin ja sen jälkeen alkoi ohjelma, jossa oli mm. pesäpalloa, jalkapalloa ja potenssipalloa. Se kesti aikalailla koko päivän. Pesäpallo on muuten erinomaisen hauskaa, etenkin kun pallo lentää suoraan lumihankeen, josta sitä etsitään noin 10 s - 10 min. Aivan alussa yksi pallo hukkuikin kokonaan (se oli kyllä ihan Ollin oma syy).

Illalla menimme majakan variaatiota: jonkun lamppu roikkumaan johonkin oksaan, yksi jää lampun luokse (hänellä on oma lamppu), ja muut pötkivät pakoon. Sen jälkeen lampun luokse jäänyt yrittää sohaista omalla lampullaan pakosalla olevaa henkilöä ja sanoa hänen nimensä ennen kuin hän ehtii roikkuvan lampun luokse.

Lauantai kului railakkaasti. Myöhään illalla Olli lähti pois, ts. hylkäsi meidät.

Sunnuntai oli mitä perinteisin reissusunnuntai, eli syötiin aamiainen, pakattiin leiri pieneen pakettiin ja lähdettiin pois. Pieniä poikkeamia kuitenkin on havaittavissa: Olli & hänen tyttöystävänsä tulivat vierailulle varmistamaan viimeinen päivä. Vähän ennen lähtöä pelasimme 3 erää potenssipalloa, ettei tullut liian kylmäryhmän pienimmille.

Stasi

50-vuotisjuhlia odotellessa: Luosu – helmi tunturien juurella

Tiesitkö, että tarina Luosun kämpästä Ylläksellä sai alkunsa yhden innokkaan vartiomme, Hirvi-vartion pääsiäisleireistä? No, kerronpa vähän lisääkin.

Hirvi-vartion pojat järjestivät ensimmäisen Ylläksen leirinsä pääsiäisenä 1966. Teltat ja muut varusteet raahattiin Luosujärven rantaan 10 kilometrin päästä, sillä linja-autolla ei päässyt siihen aikaan lähemmäs. Leiri onnistui hienosti ja kolmena seuraavanakin pääsiäisenä järjestettiin telttaleirit Ylläksen tienoilla. Pääsiäisenä 1969 pojat löysivät havujenhakumatkalla Luosun kämpän ja saivat idean pitää seuraava pääsiäisleiri siellä. Kämpä saatiinkin vuokraksi Metsähallitukselta pääsiäisviikoksi. Kun linja-autolastillinen innokkaita hiihtäjiä saapui Luosun kämpälle pääsiäisenä 1970, se palveli alkuperäisessä tarkoituksessaan. Kämpä oli täynnä metsureita, joille ei oltu muistettu kertoa, että se oli vuokrattu!

Hyväksi havaittu tukikohta vuokrattiin seuraaviksikin pääsiäisiksi, sitten vauksikin ja lopulta saatiin tehtyä 5-vuotisia vuokrasopimuksia, joista viimeisin päättyy vuoden 2006 lopussa. Osa vuokrasta sovittiin maksettavan kunnostustöillä, ja vuosien varrella rahavuokraa on saatu jopa alennettua talkootöiden avulla. Vuonna 1985 Hirvi-vartio päätti luovuttaa Luosun vuokraoikeuden Karhuille. Myöhemmin kämpän ylläpitoa varten perustettiin Ylläs-toimikunta, joka on nikkaroinut kämppää vuosittaisilla talkoilla.

Matkaa Tampereelta Luosulle on vain 840 km, siis kaksi tuntia vähemmän kuin Saariselälle. Perillä odottaa 1950-lukua henkivä metsätyökämpä. Se tarjoaa majoitustilaa monenkokoiselle porukalle. Suuren yhteismajoitushuoneen lisäksi kämpässä on hevosten huone, kaksi terävänpään huonetta, emäntien huone sekä luonnollisesti keittiö ja kuivaushuone. Puron varressa lämpiää makoisat lölyt antava sauna. Piharakennuksessa on varaston ja halkovajan lisäksi myös majoitustilaa. Kaikkiaan Luosu tarjoaa 57 petipaikkaa.

Luosulla on järjestetty monet mainiot kesäleirimme. Viimeksi lippukuntamme leireili siellä elokuussa 2002. Ensi vuonna on sisarlippukuntamme, Kalevan

Suuntatyttöjen vuoro nauttia Länsi-Lapin erämaista. Monen karhuperheen jokavuotiseksi pääsiäisperinteeksi on muodostunut laskettelijoita ja hiihtäjiä houkutteleva pääsiäisleiri.

Osa Ylläksen seutua kuuluu laajennettavaan Pallas-Ounaksen kansallispuistoon, jossa tekemistä riittää. Vaelluspolkuja risteilee satoja kilometrejä, Äkäsjoen melontareitti kulkee melkein kämpän nurkalta, poroerotukselle on kävelymatka eikä Ruotsiinkaan ole kuin parikymmentä kilometriä. Yllästunturille, maamme parhaaseen laskettelukeskukseen, on alle varttituntin matka.

Siellä piisaa rinteitä ja hissejä, ettei tarvitse värjötellä hissijonossa. Päivittäin kunnostettavia hiihtolatuja on 200 km! Ylläksen ensilumilla ei ole ruuhkaa, ja pohjoisrinteillä kelit jatkuvat pitkälti vapun jälkeen.

Kämppää vuokrataan edulliseen jäsenhintaan kesäksi hintaan 3,5 euroa/hlö/yö, talvihinta on 5e/hlö/yö. Varaa kämppää perheesi, kaveriporukan tai vaikkapa työpaikkasi käyttöön. Soita Antti Lylylle (03) 363 4341 ja 0422 320 472 ja kysy houkuttelevia ryhmähintoja.

Vuokrakämpästä omaksi vaellustukikohdaksi?

Luosun ostamiseen tarvitaan sinunkin eurojasi

Karhujen Lapin tukikohdan taival lähestyy polunristeystä. Viime kesänä Metsähallitus huutokauppasi kymmeniä eräkämppejä ja Luosua uhkaa sama kohtalo viimeistään silloin, kun nykyinen vuokrasopimuksemme umpeutuu neljän vuoden kuluttua.

ÄLLIKKÄ

Meidän tulee pikaisesti päättää, yritämmekö jatkaa epävarmaa vuokrasuhdetta, haluammeko ostaa kämpän omaksemme vai luovummeko rakkaasta tukikohdastamme. Olemme kertoneet Metsähallitukselle olevamme kiinnostuneita kämpästä, mutta nyt tarvitaan sinun mielipidettäsi – ja rahojasi.

Vuokrasopimuksen pidentäminen on vaikeaa, emmekä varmaan saa pidentettyä sitä yli viideksi vuodeksi. Rakennusten kunto edellyttää mittavaa peruskorjausta, eikä siihen kannata ryhtyä näin lyhyellä vuokrasopimuksella.

Metsähallitus on arvioinut tontin ja rakennusten arvoksi noin 100 000 mk, siis 16 800 euroa. Ylläs-toimikunnalla on ostamiseen tarvittavasta rahapotista jo lähes puolet kasassa. Jostain tulisi saada toinen mokoma lisää. Ja sitten tarvitaan vielä rahat peruskorjaukseenkin.

Kolmas vaihtoehto on odottaa huutokauppaa ja toivoa, että meidän tarjouksemme voittaa. Huutokaupan epävarmuutta lisää se, että tarjoukset tehdään kirjallisina.

Voimme myös jättää Luosun ja sen mukana unohtaa yli kolmen vuosikymmenen Karhu-perinne. Oletko sinä valmis tekemään niin?

Uskomme, että saamme kerättyä tarvittavat rahat kasaan, mutta siinä tarvitaan sinun ja kaikkien muiden Karhujen apua. Karhujen ja Tuen syyskokouksiin tulee valmistella asiaa ostotarjouspäätösten tekemiseksi. Valmistelutöihin kuuluu Luosun kokonaissuunnitelman tekeminen, riittävän monen maksumiehen löytäminen ja muun varainhankinnan suunnittelu.

Kalevan Karhut juhlivat 50-vuotistaivaltaan syksyllä 2006. Mikä olisikaan hienompaa kuin antaa lippukunnalle lahjaksi ikioma ja peruskorjattu Luosun kämpä. Lippukunta ei tarvitse kukkia eikä kauniita puheita vaan tekoja ja talkoita. Tule mukaan!

Lahjoita sopivaksi katsomasi summa ja auta Karhuja saamaan Luosu omaksemme.

Lisätietoja antaa Ylläs-toimikunnan pj Christian Jensen, puh. (03) 265 0825.

Mikko Lamminpää

Kuva: **Kippara**

ÄLLIKÄ

ÄLLIKÄLLÄ

LYÖTY

Joonas Kirsi

Koko nimi:	Joonas Alekski Kirsi
Syntymäaika:	13.2.-84
Pituus:	170 - 180 cm tai jopa vähän yli
Paino:	80 kg
Kengännumero:	43
Saappaannumero:	enpä muista
Lempinimet:	Kirsi

Kymmenen kiperää

Asema lippukunnassa:	Kokki ja yleisduunari
Suurin partiosaavutus:	Talvileiri
Partiounelma:	En osaa sanoa
Opiskelupaikka:	Hatanpään lukio
Paras lehti:	Tieteen kuvalehti
Hiusten pituus:	Lyhyt
Lempi taktiikka shakissa:	Reaktiotaktiikka
Tulevaisuus?:	Tiedehörhö
Viimeisin partiotapahtuma:	Napa-leirin kokous
Toiveammatti:	Tiedehörhö

Pieni partiohistoria

Sudareiden kautta Ahma-vartioon, sieltä vaeltajiin ja sitten Kokiksi.

ÄLLIKÄ

Silppu Säkki

1§

Köyhienmaiden nälkäongelmat voitaisiin ratkaista perustamalla niihin Metrotukkuja; hinnaltaan yhden sentin kilolta olleet nakit ravitsivat Metsään-tapahtumassa.

2§

Harmaakarhu (Juhis, Kake ja Olli) SM-syyskisoissa hämeenlinnassa loistavasti sijalla 35 pistein 58,3. H-karhu (Timo, Joonas ja Risto) keräsi kilpailun ulkopuolella pisteitä 38,7. Liekö nuoriso jo talvikisoissa ohittanut vanhukset.

